

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. listopadu 2019 v senátu složeném z Mgr. Víta Sochovského, předsedy senátu, a přísedících Bc. Dany Štecové a Vlasty Tiefové,

takto:

Obžalovaný

M. S.

narozený [redacted] v Kladně, trvale bytem [redacted] ul. [redacted] okr. Kladno, technika,

je vinen, že

- 1) nejméně od roku 2009 do března 2015 v obci [redacted] okr. Kladno, ul. [redacted] čp. [redacted] v místě jejich společného bydliště, psychicky a fyzicky trápil svoji manželku, poškozenou I. S. [redacted] tak, že zejména po požití alkoholických nápojů na ni bezdůvodně křičel, tahal za vlasy, dával jí pěstí do obličeje a kopal do těla, v několika případech ji škrtl, přičemž po útocích měla poškozená na hlavě a na těle modřiny, rovněž ji budil a shazoval z postele, několikrát ji zaklekl a udeřil pěstí do obličeje a těla, zavíral ji v koupelně a nechtěl pustit ven, v jednom případě poškozenou uhodil plastovou násadou od koštěte takovou silou, že se násada zlomila, dále ji slovně urážel hrubými výrazy, rovněž jí v několika případech vyhrožoval zabitím, přičemž tyto své vyhrůžky zdůraznil tím, že vzal kuchyňský nůž, který po ní házel a také v jednom případě přiložil ostřím k hrdlu, hrozil jí zabitím, že jí hodí na hlavu obraz a vyhozením z okna bytu, dále jí uváděl, že zabije i sebe, když se poškozená před ním utíkala ukrýt do dětského pokoje, rozbil skleněnou výplň dveří, poškodil rám dveří a ve svých vyhrůžkách zabítí vůči ní pokračoval, protože intenzita jeho jednání s roky neustávala, poškozená se i s jejich dcerou M. S. [redacted] narozenou [redacted] která byla přítomna části jednání obžalovaného, odstěhovala a požádala o rozvod manželství, přičemž podle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, poškozená vykazuje

některé známky syndromu týrané osoby – sociální stažení, snížení schopností se účinně bránit (naučená bezmoc, strach a obavy),

- 2) od dubna 2015 do 30. 3. 2016 obžalovaný z blíže nezjištěných míst své manželce, poškozené I. S. opakovaně telefonoval ze svého mobilního telefonu a posílal SMS na její mobilní telefon, přičemž během hovorů ji urážel vulgárními výrazy a opakovaně vyhrožoval, že ji zabije, čímž u ní vzbudil důvodnou obavu o život a zdraví,

tedy

v bodě 1)

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal delší dobu,

jednak jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu a takový čin spáchal se zbraní,

v bodě 2)

jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

čímž spáchal

v bodě 1) zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku, v bodech 1) a 2) přečin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku

za což se odsuzuje

dle § 199 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **28 (dvaceti osmi) měsíců**.

Dle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 40 (čtyřiceti) měsíců**.

36 (třiceti šesti)

Dle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby dle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené I. S. narozené částku ve výši 70 000 Kč.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené narozené částku ve výši 30 000 Kč.

Dle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená I. S. se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Dle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená M. S. se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný popřel, že by se žalované trestné činnosti dopustil. Uvedl, že mezi ním a manželkou, tedy poškozenou I. S. byly dlouhodobě neshody. Byly ale oboustranné.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Vzájemně se provokovali, fackovali. Po těchto událostech měli po těle oba dva modřiny a škrábance. K lékaři kvůli tomu nikdy nešel. Svým kamarádům, kteří si všimli těchto stop, říkal, že jsou to stopy hádky s bývalou manželkou. Není pravdou, že by bývalou manželku bil pěsti nebo do ní kopal, či že by ji shazoval s postele a zlomil o ní násadu. Pravdou je to, že když ležela na posteli, tak jí za nohu tahal. Proč by si bývalá manželka vše vymýšlela, mu není jasné, přičemž psychické problémy dcery i bývalé manželky přičítá tomu, že bývalá manželka má vystudovanou psychologii a dokázala jej ve správný čas vytočit. Když se bývalá manželka od něho i s dcerou odstěhovaly, nevěděl so se děje a proč k tomu došlo. Teprve později zjistil, že během soužití s ním navázala mimomanželský vztah, ze kterého otěhotněla a od něho se odstěhovala, když byla ve 4. měsíci těhotenství, bylo to v březnu 2015. Poté co se odstěhovala, tak jí skutečně posílal SMS zprávy, dohadovali se při schůzkách na řešení hypotéky. Řešení navrhané manželkou odmítal podepsat, neboť již jednu hypotéku platil a bývalá manželka se na ní vůbec nepodílela. Bydlí aktuálně v [REDACTED] v bytě, přičemž byt nad ním vlastní a pronajímá právě jeho bývalá manželka, které ho darovala matka obžalovaného v době, kdy spolu ještě oba partneři žili. Od září 2016 jsou rozvedeni.

3. Z výpovědi svědkyně M. [REDACTED] S. [REDACTED] dcery obžalovaného a poškozené bylo zjištěno, že si nepamatuje, kdy se s matkou od obžalovaného odstěhovala. Odstěhovala se ale proto, že otec matku mlátil, bral na ní nůž, nadával jí apod. Dělo se tak vždycky, když přišel z práce a opil se tvrdým alkoholem, bylo to tak 3-4x do týdne, pil alkohol s kamarádem a večer potom matku bil. Dělo se to delší dobu, ale svědkyně to dlouhou dobu vůbec nevnímala. Teprve někdy v roce 2013, kdy jí bylo 16 let, si všimla, že je doma něco špatně. Předtím to buď nevnímala, nedělo se to za její přítomnosti či tak otec jednal v době, kdy ona spala, nebo byla venku. Později jí to matka světila, že doma je něco špatně, vnímat to sama začala touto dobou. Matka jí také řekla, že poprvé od obžalovaného odešla, už když byla poškozená čtyřletá. Když trávili Silvestra u babičky a obžalovaný slovně matku napadal, ta v noci odjela domů, což je dle svědkyně zhruba předěl, kdy začala situaci vnímat. Od chvíle kdy si věci začala všimnout, obžalovaný se 3-4x týdně opil a k matce se choval nevhodně. Konkrétně svědkyně vylicila událost, kdy ležela společně s matkou na posteli, obžalovaný přišel, nohou matku držel, rukou jí držel pod krkem, v druhé ruce měl nůž. Matce nadával a vybíjel si na ní zlost a hrozil, že jí zabije, aniž by svědkyně zaznamenala důvod, proč to dělal. Následně vysadil okno a hrozil tím, že jí vyhodí z okna. Další incident, který blíže svědkyně popsala, se stal tak, že obžalovaný přišel s násadou od koštěte, matce nadával a mlátil ji právě, když se učila u svědkyně v pokoji. Vše se odehrálo za její přítomnosti, jelikož byla v pokoji také. Počinání obžalovaného dle svědkyně nepředcházela žádná záminka ze strany její matky. Veškeré jednání obžalovaného, které trvalo až do jejich odstěhování, se vždy odehrávalo výhradně vůči matce, ji otec nenapadal, ani slovně. Věc nehlásila ani ona ani matka dřív, jelikož se domnívaly, že se vše urovná a zároveň zde byla obava, že by obžalovaný mohl přijít o zaměstnání. Jelikož však jednání obžalovaného neustávalo, nakonec se odstěhovaly. Svědkyně dále vypověděla, že dříve byla hodně uzavřená, když se popsané jednání doma dělo, vždy jí to vadilo, je stále hodně ve stresu, avšak nikde se neléčí, snaží se na svých stresových stavech pracovat sama s podporou matky, byť se jí to příliš nedaří. O svých prožitcích dlouho nedokázala mluvit a uzavřela se do sebe. Nikomu se s tím nesvěřila, na rozdíl od matky, která to řekla své kamarádce a také otci, dědečkovi svědkyně. Změnil se také její pohled na muže a je velmi citlivá na to, pokud kdokoliv pije alkohol. S matkou žije ve společné domácnosti, matka má další dítě, které žije s nimi. Když se odstěhovaly, otec matku kontaktoval, slovně ji napadal, a to i prostřednictvím SMS zpráv. Ty jí matka dala k přečtení a byly vulgární či v nich obžalovaný matce vyhrožoval zabitím nebo psal, že zabije sebe. Svědkyni psal obžalovaný také, i v těchto zprávách se o matce vyjadřoval vulgárně či psal, že za stav, který nastal, může matka, že si udělala dítě s jiným. Psal, že to byl důvod, proč se ony dvě odstěhovaly. V době, kdy ještě žili společně, mívala matka obrovské modřiny po těle, na obličejí ne, je pravdou, že se otec s matkou zavírali v koupelně a tam byl křik. Obžalovaný vstoupil do koupelny, kde se matka sprchovala, zavřel

dveře a zamknul. Stalo se, že si otec vzal nůž a sám se pobodal. Nyní se s otcem občas stýká, povídají si o škole a o jejích zájmech. Výživné platí matce, ona se s otcem nehádá, k ní se vždy choval jako otec normálně. Události doma si vysvětluje tím, že obžalovaný záviděl matce, že chodí do školy. On sám školu nedodělal, a proto matce závidí, že vysokou školu dostudovala. Nyní žijí společně s matkou a jejím dítětem samy. Otec dalšího dítěte, co maminka má, s nimi nežije. Dále svědkyně vypovídala o událostech, o kterých sama řekla, že u nich nebyla, měla být o těchto událostech, např. o události v koupelně a dalších informována pouze matkou.

4. Svědkyně [REDAKCE] jako poškozená uvedla, že s obžalovaným žila od roku 1990 v harmonickém vztahu. Od roku 2002 začaly být problémy a poprvé došlo k agresi obžalovaného vůči ní. Tehdy odešla k rodičům, po měsíci se vracela. Soužití pokračovalo do roku 2009 bez událostí, které by byly tak závažné, aby stály za řeč. Od roku 2009 začal obžalovaný požívat velké množství alkoholu, vyžadoval si potom její pozornost, když se mu jí nedostalo, vynucoval si ji agresi. Rád býval středem pozornosti. Co bylo důvodem, proč došlo u obžalovaného ke změně chování, poškozená neví, mohlo to být tím, že zdravotní stav jeho matky byl v té době špatný. Problémy s penězi neměli, stejně tak v zaměstnání bylo vše v pořádku, tudíž neměli žádné existenční problémy. Zprvu pil obžalovaný pivo, později přidal i víno a v roce 2012 ho kamarád svedl na špatnou cestu, to začal požívat i tvrdý alkohol. Alkohol požíval prakticky kdykoliv, kdy měl volno, pokud chodil do práce, nepil. Pokud byl obžalovaný agresivní, choval se tak pouze vůči ní, nikdy ne vůči dceři. Od roku 2014 začali žít každý svým životem. Řekla mu, že už s ní nebude spát, oddělili si spaní. On měl kamarádky, nebo přítelkyně. Tvrdil ale, že žádné nemá. Když nereagovala na jeho slovní výzvy či urážky, strkal do ní, chtěl, aby reagovala. Vyžadoval, aby se s ním dívala na televizi, nechtěl, aby spala, když on se dívá. Tahal jí z postele, někdy vyžadoval, aby s ním komunikovala tak, že měl i nůž, vyhrožoval, že se zabije, bála se, aby si opravdu něco neudělal. Jednou si s nožem lehnul do ložnice i mezi ni a dceru, manipuloval s nožem tak, že ho měla i pod krkem. Rozhodla se, že odejde. V té době chodila do školy, studovala, mívala občas modřiny, spolužačce se svěřila, co se u nich děje. Studovala od roku 2010, obžalovaný jí v tom podporoval, postupně mu to ale začalo vadit. Nikdy jí ale neřekl, aby školy nechala. V rámci studia se vyučovala i psychologie, studium tohoto oboru jí pomohlo si uvědomit situaci u nich doma. Poukazovala na chování obžalovaného, chtěla, aby vyhledal odbornou pomoc, on se tomu ale smál. Nežije s ním od března 2015, se situací se dosud nevyrovnala. Obžalovaný jí i nadále provokoval, psal jí urážlivé SMSky, telefonoval jí i v noci, a to i jejím rodičům. Není pravdou, že by to ona řešila nějakými mimo manželskými vztahy či nahodilými známostmi. Dále svědkyně uvedla, že na Silvestra roku 2014 navrhla obžalovanému, že budou spolu žít každý po svém. Již v létě 2014 navázala vztah s jiným mužem, se kterým otěhotněla a nyní má malé dítě z tohoto vztahu. Je pravdou, že ještě v roce 2013 v létě s obžalovaným plánovala společné soužití, zařizovali si spolu domeček. Potom si ale začala zařizovat svůj život jiným směrem, s obžalovaným ale žila dál. Do konce jejich vzájemného soužití obžalovaný netušil, že je těhotná. Nesvěřila se s tím ani dceři, ta se to dozvěděla až poté, co se zároveň s ní od obžalovaného odstěhovaly. Obžalovaný se o jejím těhotenství dozvěděl někdy v květnu 2015. Reagoval na to urážlivými SMSkami, vadilo mu to. Pro dceru byla tato situace doma těžká, neboť nevěděla, ke komu má přilnout. Svědkyně dále uvedla, že v průběhu soužití jí vadilo všechno, když se sprchovala, obžalovaný se na ní koukal, když ho vykázała pryč, zhasnul jí. I ji zamknul, věděl, že nemá ráda stísněné prostory. Vše oznámila na policii až poté, co již byla dávno od obžalovaného pryč, ale on ji pořád kontaktoval.
5. Po změně v obsazení senátu vypovídala poškozená znovu při hlavním líčení konaném dne 12. 11. 2019, při němž uvedla, že ji manžel poprvé uhodil v roce 2002 a ona od něj na měsíc odešla. Poté se soužití stabilizovalo a problém nastal opět až v roce 2009, kdy začal obžalovaný znovu více pít. Když obžalovanému v roce 2012 zemřela matka, jeho pití ještě zesílilo. Poškozená popsala, jakým způsobem ji obžalovaný v opilosti napadal, kdy zpočátku šlo o verbální útoky, posléze také

fyzické. Když byl strýzlivý, choval se normálně, v opilosti nikoliv. Proto se většina útoků odehrála večer či v noci. Uvedla, že jeho nevhodné jednání vůči její osobě se opakovalo několikrát do měsíce. Poškozená popsala několik příkladů, jak jí obžalovaný napadal, když zmínila, že jí dal např. hlavičku, tahal ji za vlasy, kroutil jí ruku a mnohdy použil při svých útocích také předměty, které se doma nacházely jako např. nádobí, které házel, nože či klíče. Veškeré toto počinání obžalovaného směřovalo výhradně vůči její osobě, nikdy vůči dceři, která s nimi žila pod jednou střechou. S problémy, které zažívala, se nikomu nesvěřila, to až poté, co opustila společný soužití s obžalovaným. Poté co manžela opustila, neustále jí vyhrožoval a choval se k ní vulgárně, volal jí klidně o půlnoci a byl sprostý. Výhrůžky vnímala jako velmi silné, hrozil jí, že jí zabije, jak jí potká a ať se mu vyhýbá. Právě SMSky a telefonáty, kterými jí obžalovaný obtěžoval i poté, co od něho odešla, byly důvodem, proč se obrátila na policii.

6. Z výpovědi F. K. otce poškozené, bylo zjištěno, že před lety dcera od obžalovaného utekla k nim, ale manželka, která je silně věřící, jí domluvila, aby se kvůli jedné hádce nerozváděla. Vrátila se proto k obžalovanému a obžalovaný následně vyprávěl manželce, že jim manželství zachránila. U dcery dlouhá léta vídal různé modřiny, když se navštěvovali, vždy jim vysvětlila od čeho je má, např. od stěhování. Nikdy ale nepřiznala, že by je měla od toho, jak se k ní obžalovaný chová. To jim řekla, až v době, kdy agresivní chování obžalovaného dosáhlo vrcholu. Přesvědčil dceru, ať obžalovaného opustí a ta si následně našla podnájem v Praze a od obžalovaného odešla. Sám nikdy nezažil nějaké nevhodné chování obžalovaného vůči dceři, ale dostal od něho SMS zprávu, která byla velmi vulgární, tou tehdy zřejmě reagoval na zjištění, že je jeho manželka těhotná s jiným mužem. Posílal jim i jiné SMS zprávy, bylo z nich patrné, že je posílá v opilosti. Jeho nazval zlodějem, manželku svědka urážel kvůli rakovině. Když je pod vlivem alkoholu, tak zřejmě neví, co píše, obtěžoval je i e-maily a telefonáty. Svědek u žádného násilí vůči dceři nebyl, neboť ty se odehrávaly večer a u dcery doma poté, co se obžalovaný opil. Svědek s nimi pod jednou střechou nikdy nežil. Ví však zprostředkovaně o incidentu, kdy se před obžalovaným museli i s vnučkou zamknout v pokoji, načež obžalovaný rozbil dveře a vyhrožoval poškozené nožem. Ráno když vystřízlivěl, choval se prý obžalovaný, jako by se nic nestalo. Vnučka dle svědka nese celou situaci po psychické stránce velmi špatně. Ví, že chodili i s dcerou do nějaké poradny. Byl by rád, pokud by už dal obžalovaný jeho dceři pokoj. Ještě v době, kdy si pořídili nový dům, chtěl tam svědek jezdit pomáhat, ale obžalovaný v té době již pil alkohol ve velkém množství, že oprava domu vázla. Sám svědek je z jižní Moravy, kde se pije alkohol často a je běžné hostit návštěvu alkoholem, přesto vnímal pití obžalovaného jako nadměrné. Pokud byli u nich na návštěvě, tak tam také popíjeli, neboť u nich v rodině je běžné hostit návštěvu alkoholem, k žádnému nevhodnému chování ale u nich nedošlo. Pokud obžalovaný není pod vlivem alkoholu, chová se normálně a korektně.

7. Z výpovědi svědkyně J. K. vyplynulo, že se s poškozenou a její dcerou sblížily v roce 2011 jako kolegyně ze školy. S obžalovaným se setkala jednou na nádraží. Někdy si u obžalované všimla, že je unavená a rozhozená, ptala se jí a poškozená jí svěřila, že mají s manželem neshody, svěřovat se ale nechtěla. Jednou před zkouškou z psychologie v roce 2012 si všimla otlaku na oku a škrábane. Poškozená jí řekla, že celou noc nespala, nic ale řešit nechtěla, že nechce nikomu ublížit. Neříkala důvod, proč mezi nimi k neshodám dochází. Dělalo to na svědkyni dojem, že obžalovaný trpí nedostatkem pozornosti od ženy, která studuje a musí se učit. Šlo jen o její dedukci. Různé oděrky a otlaky viděla u poškozené vícekrát. Poškozená to ale nechtěla řešit, doufala, že se vše usadí, už to tak jednou v minulosti bylo. Zmiňovala se, že obžalovaný pije a alkohol, že ho vždy posílí. Ona sama žádnému útoku obžalovaného vůči poškozené, ani žádnému incidentu přítomna nebyla. Když se odstěhovala a narodil se jí syn, ukazovala jí sprosté SMS zprávy od obžalovaného, šlo o výhrůžné a nechutné texty. Vyhrožoval i poté, co se poškozené narodil syn. Když od obžalovaného chodily SMS zprávy jejich dceři, ta z toho bývala otřesená a uplakaná, měla obžalovaného ráda a nebyla psychicky vyzrálá. Zhruba dva roky nabádala

poškozenou, aby obžalovaného opustila, problémy byly dle svědkyně trvalého rázu a navíc se stupňovala míra agrese vůči poškozené. Blíže jí popsala incident, kdy se s dcerou před obžalovaným zamkly v místnosti. Dle svědkyně šlo poškozené o život. Mnohokrát viděla poškozenou plakat, měla z obžalovaného strach. Svědkyně neví, zda poškozená navštívila lékaře. Zda poškozená žije s novým partnerem, svědkyně neví, v době výsledku (květen 2017) však dle jejího názoru tento vztah trval.

8. Z výpovědi svědka M [REDACTED] J [REDACTED], kamaráda obžalovaného, bylo zjištěno, že v průběhu roku 2014 se nastěhoval do jejich druhého bytu a bydlel tam dva roky. Jednalo se o byt umístěný nad bytem obžalovaného a poškozené, který byl po matce obžalovaného, a byl přepsaný do vlastnictví poškozené. Obžalovaného znal delší dobu, ještě předtím, a to cca od roku 2011 nebo 2012. Manželství považoval za harmonické, jezdili společně dva krát do roka na dovolenou. Nepozoroval, že by se jejich soužití nějak horšilo, občas se pohádali, jako v běžném manželství. O hádkách S [REDACTED] slyšel i od sousedů. U poškozené neviděl žádná zranění, modřiny či oděrky, na nějaké problémy si ani jeden z nich mu nestěžovali. Na návštěvy k nim občas chodil, pomáhal v jejich bytě s malováním apod. Jejich vzájemné chování bylo normální. Bydlel tam v podstatě až do doby jejich rozvodu, někdy v průběhu roku 2015, kdy se odstěhoval tak do té doby nepozoroval nějaké zhoršené soužití. Hovořil i s jejich dcerou, která také nenaznačovala nějaké problémy u nich doma. Jejich rozchod si vysvětloval tím, že poškozená čekala dítě s jiným mužem. Pokud na chodbě domu slyšel hádky nebo že se štekají, šlo o hlasy jak mužský, tak ženský. Po hlase oba poznal. Šlo o vzájemnou hádku dvou manželů. Když se s obžalovaným seznámil, už byl ženatý s poškozenou. Poté, co se nastěhoval do bytu nad manžele S [REDACTED] stýkal se s obžalovaným postupně víc a víc. Vidali se obden či jednou za tři dny, pomáhal obžalovanému i s přestavbou domu. Nevšimnul si, že by obžalovaný měl problém s nadměrným požíváním alkoholu, zažil ho, když se napil, ale byl veselý, žádnou agresivitu nebo rýpání do druhých u něho neviděl. Po rozvodu na tom byl velmi špatně, zavolał mu, že se poškozená sbalila a zmizela, bylo mu z toho smutno, plakal. Poškozenou měl za ženu pohodovou, když došlo ale k rozchodu, s obžalovaným začala být drsná. I jemu se dostalo od ní vulgárních výtek poté, co se z jejího bytu vystěhoval. Chování poškozené si vysvětluje tím, že jí šlo o peníze.
9. Z výpovědi svědka V [REDACTED] H [REDACTED] vyplynulo, že se spřátelili poté, co požádan panem J [REDACTED] že obžalovaný potřebuje přestěhovat piano. Do té doby je neznal, teprve po této události se s nimi začal stýkat několik let. Vždycky bylo vše v pohodě, pomáhal jim s různými pracemi na chalupě, stěhoval jim nábytek, společně grilovali, docházel k nim se svou partnerkou i bez ní. Bylo to vždy v pohodě s oběma. Že si někdy řekli mezi sebou něco ošklivého, to si řekne občas každý. Když mu potom obžalovaný telefonoval, že se rozešli, překvapilo ho to. Nevšiml si ničeho, co by k takovému konci směřovalo. Naposledy je viděl někdy po vánocích, než se potom rozešli. Odchod manželky nesl dle svědka obžalovaný těžce, měl z toho deprese a volali si kvůli tomu se svědkem. Důvody rozchodu viděl obžalovaný na obou stranách a nikdy před svědkem na manželku nenasazoval. Že v takové situaci padne nějaké to ošklivé slovo, lze dle svědka pochopit. Na poškozené nepozoroval žádné modřiny, ani jiná zranění. S poškozenou se bavil i intenzivněji, neboť kvůli jejímu studiu řešila jeho barvoslepost. O obžalovaného se později staral, když měl zlomenou nohu, jezdil mu nakupovat, on mu kolikrát řekl, že by se postaral o poškozenou, a nevadilo by mu, že má cizí dítě. Mrzelo ho, že spolu syna nemají.
10. Z lékařských zpráv bylo zjištěno, že obžalovaný utrpěl v březnu 2016 (22. 3. 2016) zlomeninu vnějšího kotníku, přičemž sádrová fixace mu byla sejmuta dne 26. 4. 2016.
11. Ze dvou fotografií doložených poškozenou I [REDACTED] S [REDACTED] bylo zjištěno, že první z fotografií zachycuje levou ruku poškozené s výrazným otlakem v oblasti bicepsu. Na druhé fotografii jsou vyfocené poškozené interiérové dveře. Z příložených datových výpisů standartu

EXIF obsahující metadata obou fotografií bylo zjištěno, že snímky byly pořízeny 29. 7. 2013 (modřina), resp. 26. 1. 2015 (rozbité dveře). Z dalších fotografií, které byly k důkazu provedeny, byl zjištěn obsah SMS komunikace mezi poškozenou a obžalovaným ve dnech 25. 10. 2015, 26. 10. 2015, 11. 12. 2015 a 12. 12. 2015, přičemž bylo zjištěno, že obžalovaný je ve zprávách vulgární a opakovaně vyhrožuje poškozené fyzickou likvidací, kdy opakovaně píše o tom, že svůj záměr realizuje ještě do Vánoc. Současné je zřejmé, že většina zpráv v konverzaci jsou zprávy přijaté, zatímco odpovědi poškozené jsou spíše sporadické a velmi stručné.

12. Ve spisu jsou jako listinné důkazy založeny nahrávky rozhovorů mezi obžalovaným a poškozenou. Tyto nahrávky založil jak obžalovaný, tak i poškozená. Z telefonických hovorů vyplývá obsah z jejich rozhovorů i způsob, jakým hovory mezi sebou vedli. Obžalovaný v hovorech napomíná poškozenou, aby mu neskákala do řeči, je vůči ní vulgární, hovoří se špatnou artikulací a výrazným emočním zabarvením. V jiném hovoru poškozené říká, že ji miluje, ale nabádá ji současně, aby nechodila domu, když se chová takovým způsobem a vyhrožuje jí zabitím. V hovorech založených obžalovaným vystupuje jako více dominantní poškozená a hovor vůči obžalovanému vede razantněji, přičemž vůči němu užije také vulgarit.
13. Ač byly k důkazu provedeny rovněž úřední záznamy policie ČR ÚO Kladno, obvodního oddělení Unhošť, resp. oddělení obecné kriminality, z těchto nebyly činěny žádné relevantní skutkové závěry.
14. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychologie, který byl vypracován na poškozenou S [REDAKCE] a z výpovědi znalce při hlavním líčení bylo zjištěno, že osobnost poškozené je ovlivněna harmonickým rozvojem v dětství a dlouhodobě nepříznivým rozvojem v manželství. Znalec nezjistil zvýšenou úroveň depresivity ani interpersonální závislosti či impulsivity. Z normy vybočovala vyšší sebejistota, pečlivost a ochota vůči druhým. Osobnost poškozené je zvýšeně podezřívavá s histrionskými rysy. Má zvýšenou tendenci disimulace, zakrývání psychických potíží, vyhýbání se odborné pomoci. Je emočně labilní, s pocity bezradnosti a depresivními výkyvy. Obecná věrohodnost je plně zachována. Má dobrou prognózu se s nepříznivými zkušenostmi vyrovnat. K obžalovanému měla pozitivní citovou vazbu, vztah se zřejmě nenápadně postupně vyhrocoval, když studovala a obžalovaný mohl cítit méně pozornosti vůči sobě. Tuto změnu jeho chování poškozená přikládala problému s alkoholem.
15. Ze znaleckého posudku z oboru psychiatrie vyplynulo, že obžalovaný je osobou, u které jsou rozpoznávací schopnosti plně zachovány. Schopnosti ovládací byly částečně sníženy, asi do poloviny stupnice, mezi schopnostmi zcela zachovalými a zcela vymizelými a to vlivem prostých opilostí a prostých afektů při konfliktech s poškozenou. Znalec u obžalovaného zjistil škodlivé užívání alkoholu bez závislosti. Pravděpodobně částečně úlevového charakteru. Prosté afekty při manželských konfliktech, při dekompenzaci osobnosti vlivem dlouhodobějších stresorů akcentovaly osobnostní rysy, zvýšily jeho aktivitu a sebevědomí. Snížily jeho soudnost a vedly k ventilaci nahromaděných negativních emocí. Jeho chování bylo ovlivněno dlouhodobějšími stresujícími situacemi s interaktivitou s poškozenou a alkohol zde byl akcentujícím činitelem. Duševní choroba či porucha ani závislost na alkoholu či jiných návykových látkách u obžalovaného zjištěna nebyla.
16. K osobě obžalovaného soud ze zprávy o pověsti zpracované Městským úřadem Unhošť zjistil, že obžalovaný, nebyl v rozmezí od roku 2006 do roku 2016 projednáván pro žádné jednání přestupkového charakteru. Trestní historie obžalovaného pak vyplynula z opisu z evidence Rejstříku trestů, v němž obžalovaný rovněž nemá žádný záznam a je osobou bezúhonnou.

17. Z vyrozumění o provedeném vkladu do katastru nemovitostí bylo zjištěno, že na základě rozsudku Okresního soudu v Kladně sp. zn. 25C 79/2015 byl pozemek č. [REDACTED] zapsaný na listu vlastnictví [REDACTED] pro katastrální území Louny převeden ze společného jmění manželů S [REDACTED] do výlučného vlastnictví poškozené I [REDACTED] S [REDACTED].
18. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaného byla prokázána bez jakýchkoli pochybností.
19. Jednání popsané pod bodem 1) výrokové části rozsudku bylo po skutkové stránce prokázáno, když si soud na podkladu svědeckých výpovědí poškozených, svědkyně F [REDACTED] i svědka K [REDACTED] učinil ucelený obraz o skutkovém ději. Soud v první řadě vycházel ze svědeckých výpovědí svědkyň I [REDACTED] a M [REDACTED] S [REDACTED], jejichž výpovědi byly po celou dobu trestního řízení konstantní a neměnné a soud nezaznamenal nic, co by podkopávalo jejich věrohodnost, přičemž jde současně o jediné přímé svědkyně jednání obžalovaného, které se odehrávalo v jejich domácnosti, zpravidla ve večerních hodinách, tj. logicky bez přítomnosti dalších osob. Otázka věrohodnosti je podstatná zejména v případě poškozené I [REDACTED] S [REDACTED], kterou soud opětovně vyslechl také v rámci nového složení senátu tak, aby měl možnost bezprostředně hodnotit její projev při reprodukci událostí prožitých ve vztahu s obžalovaným. Její výpověď působila zcela autenticky, přičemž nebylo možno přehlédnout, že je celou věcí stále značně traumatizována a nutnost hovořit o nepříjemných detailech soužití s obžalovaným u ní vyvolávala v průběhu výpovědi zjevné rozrušení i po tolika letech. Poškozená i přes to dokázala popsat několik konkrétních incidentů, které si vybavovala nejživěji, kdy zcela zřejmě šlo jen o příkladný výčet, nikoliv snahu o popis všech útoků. Popsala současně frekvenci, s jakou byla nucena násilnému jednání obžalovaného čelit, přičemž tato výpověď se nikterak nevymykala oproti těm již dříve učiněným, ať již v průběhu přípravného řízení či řízení před soudem. Pokud pak svědkyně M [REDACTED] S [REDACTED] hovořila o kratším časovém úseku, kdy jednání otce vůči matce vnímala, nutno uvést, že šlo o její osobní vnímání situace, kdy dříve si jednání otce nepovšimla, což však neznamená, že k němu nedocházelo. Pakliže M [REDACTED] S [REDACTED] hovořila o počátku týrání v roce 2013, pak svědkyně R [REDACTED] jej zachytila již v roce 2012. Při uvážení věrohodnosti poškozené I [REDACTED] S [REDACTED] a skutečnosti, že řadila počátek jednání obžalovaného stále do stejného období (rok 2009), nemá soud důvod pochybovat, že by v tomto byla jakákoliv zjištěná snaha přitížit obžalovanému. Nelze zároveň po poškozené požadovat, aby si vybavila každý jeden incident, jemuž byla nucena při soužití s obžalovaným čelit, neboť s ohledem na dobu trvání přesahující šest let není ve schopnostech lidské paměti uchovat takto rozsáhlou paměťovou stopu. Kromě neměnnosti výpovědi poškozené vycházel soud při hodnocení její věrohodnosti také ze skutečnosti, že v zásadních okolnostech koresponduje s výpovědí M [REDACTED] S [REDACTED] a rovněž tak svědků K [REDACTED] a svědkyně R [REDACTED], jimž se po čase svěřila s tím, co doma prožívala. Oba svědci zmínili incident s rozbitými dveřmi a nožem, kterýžto evidentně zanechal v poškozené výraznou stopu, neboť se s ním svěřila i dalším osobám, ač tak zpravidla nečinila. Po důkazní stránce zapadají do popisu předloženého poškozenou S [REDACTED] také pasáže ze svědeckých výpovědí svědků F [REDACTED] a K [REDACTED], kteří shodně hovořili o tom, že si na těle poškozené ve více případech povšimli modřiny a podlitiny, které ostatně zachycuje také fotografie založená ve spise, jejíž pořízení časově zapadá do výrokem vymezeného období. Současně soud při vyhodnocení skutkového děje popsaného pod bodem 1) vycházel ze závěrů znaleckého zkoumání, které poškozená I [REDACTED] S [REDACTED] podstoupila. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie konstatoval, že poškozená je plně schopná vnímat prožité skutečnosti a také je autenticky reprodukovat, přičemž má spíše zvýšenou tendenci zakrývat psychické potíže související se soužitím s obžalovaným. Znalec rovněž odhalil větší množství

posttraumatických stresových reakcí u poškozené I. S. aniž by detekoval jiného původce, než obžalovaného. Nebylo zjištěno, že by poškozená své prožitky ve výpovědi zkreslovala, naopak měla tendenci své potíže umenšovat a vytěšňovat. U poškozené rovněž znalec neodhalil zvýšenou impulzivitu či agresivitu, jež by nasvědčovaly tomu, že soužití obžalovaného a poškozené mohlo mít charakter tzv. italské domácnosti. To ostatně vyloučili prakticky všichni slyšení svědci, kteří se k danému vztahu vyjadřovali. Dokazováním bylo prokázáno, že problémy vyvstávaly výhradně v návaznosti na nadměrné požívání alkoholu obžalovaným, po kterém docházelo k nevhodnému a jednostranně násilnému jednání vůči manželce. Toto v několika případech eskalovalo až v situace, kdy obžalovaný užil k útokům vůči poškozené předměty doma nalezené jako nůž, násadu od koštěte či zarámovaný obraz a vyhrožoval jí zabitím. V jednom případě hrozil poškozené I. S. vyhozením z okna, přičemž tuto výhrůžku zdůraznil vysazením okna z rámu. Pokud jde o nadměrné požívání alkoholu, toto vyplývá nejen ze shodných výpovědí poškozené I. S. a M. S., ale hovořil o něm také svědek K., který byl rovněž tak vystaven zprávám obžalovaného, v nichž mu vulgárně nadával a urážel jeho i jeho ženu. V tomto ohledu je nutno dodat, že sám svědek se označil za osobu spíše tolerantní, pokud jde o pití alkoholu, avšak přesto u obžalovaného zaznamenal, že alkohol nezvládá a pod jeho vlivem se jeho chování výrazně mění. Zmínil např. pití obžalovaného na stavbě domu, který si s poškozenou pořídili v roce, a který se měl rekonstruovat. Také svědek J., který byl poškozenou a její dcerou označen za osobu, se kterou pil obžalovaný nejčastěji, v zásadě potvrdil, že s obžalovaným trávil hodně času prakticky obden a pomáhal mu právě na stavbě domu, což zapadá do výpovědí výše zmíněných svědků o tom, že se obžalovaný ve svém volnu uchyloval k alkoholu.

20. Pro posouzení věci velmi podstatnou věrohodnost I. S. dle mínění soudu nesnižuje ani nahrávka telefonického hovoru mezi ní a obžalovaným, v níž vystupuje vůči obžalovanému verbálně razantněji. Předně je třeba uvést, že hovor zachycuje poškozenou i obžalovaného při řešení problematiky majetkového charakteru, obžalovaný je při hovoru strýzlivý a také vystupování a pozice poškozené jsou odlišné s ohledem na dobu, kdy byl záznam pořízen, a která již nezapadá do období zahrnutého do výroku rozsudku, kdy už se poškozené podařilo od obžalovaného odejít. Zároveň je z hovoru zřejmé, že tak jako poškozená náhle zvýší hlas, současně se ještě během hovoru uklidní a dokáže jej dokončit v jiném tónu. V neposlední řadě je třeba dodat, že toliko dvě nahrávky obdobného charakteru, v nichž je již zmiňován i výslech obžalovaného, který tedy nahrávku pořizoval v době, kdy již věc byla policií řešena, nijak neoslabují závěry soudu o vině obžalovaného.

21. Skutek popsáný pod bodem 2) výroku rozsudku byl prokázán nejen výpověďmi svědkyň M. a I. S., ale rovněž tak i F., která uvedla, že taktéž měla možnost přijaté zprávy od obžalovaného číst, přičemž výslovně uvedla, že šlo o výhrůžné texty, které ona sama ze své pozice nezainteresované osoby vnímala tak, že šlo poškozené I. S. o život. Stejně tak svědek K. uvedla, že sám byl adresátem nevhodných a verbálně agresivních zpráv ze strany obžalovaného, který tímto způsobem komunikoval. Zároveň měl soud k dispozici soubor několika SMS zpráv, které obžalovaný adresoval poškozené, přičemž jde o zcela jednoznačně výhrůžně vyznívající zprávy. Formulace „*pokud se někdy potkame jsem schopen jít na doživotí (...) až se uvidíme tak te zabiju jesnoy ranou*“ (zřejmě myšleno jednou – pozn. soudu) (...) *jsi mrtva píča*“, „*hnusny je že ten kluk nema tatu a ja pripravim o mamu*“, „*jakmile se uvidíme .uvidíme se naposledy a to je me rozhodnutí 10 vterin*“, „*jak te uvidim zabiju te ok?*“, „*jsi mrtva*“ skutečně nepřipouští jinou interpretaci, než že jde o explicitní vyhrožování smrtí, jež obžalovaný adresoval poškozené I. S. Frekvence zpráv, jejich množství a rovněž tak i výhrůžky v rámci telefonických hovorů, to vše je třeba hodnotit jako souhrn faktorů, které vedou soud k jednoznačnému závěru o způsobilosti uvedených výhrůžek vzbudit u poškozené důvodnou obavu o vlastní život. V tomto směru je třeba opětovně poukázat na vyjádření svědkyně

R [REDAKCE] která hovořila o tom, jakým způsobem na ní vyjádření obžalovaného působila a také na závěry znaleckého posudku z odvětví psychologie, že poškozená I [REDAKCE] S [REDAKCE] cítí z osoby obžalovaného mj. strach a obavy. Zároveň nelze přehlédnout kontext celého případu, kdy prohlášení obžalovaného jistě působila na poškozenou intenzivněji v návaznosti na to, jakým způsobem s ní zacházel v průběhu jejich soužití, když na ni opakovaně neváhal vztáhnout ruku a fyzické násilí vůči její osobě užil mimo jiné při využití evidentní fyzické převahy dané konstitucí obou osob, což nepochybně zvyšuje míru obav, se kterou výhrůžky takové osoby působí, a to zvláště za situace, kdy se poškozená po mnoha letech fyzického a psychického týrání dokázala ze vztahu s obžalovaným osvobodit, což evidentně nesl velmi těžce a nelibě. Jeho reakce byly pak subjektivně o to méně předvídatelné. Faktor nadměrného užívání alkoholu obžalovaným, který je patrný také ze způsobu, jakým se v SMS zprávách a telefonátech vyjadřuje, pouze potvrzuje závěr soudu o tom, že jde o vyhrožování způsobilé v jiném vzbudit důvodnou obavu.

22. Po právní stránce soud poté vyhodnotil jednání obžalovaného popsané pod bodem 1) současně jako trestné činy týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný v průběhu společného soužití s tehdejší manželkou [REDAKCE] S [REDAKCE] po dobu více než šesti let od počátku roku 2009 do března 2015, kdy společnou domácnost opustila, ji fyzicky i psychicky týral, kdy jeho zlé jednání se opakovalo několikrát do měsíce a bylo vždy spojeno s požitím alkoholu na straně obžalovaného. Dobu, po kterou se obžalovaný svého jednání dopouštěl, lze bezpochyby kvalifikovat jako týrání po delší dobu, neboť jednak samotné období postižené týráním přesahuje šest let, a to při již zmíněné frekvenci několika útoků do měsíce. Stejně tak nutno zmínit intenzitu počínání obžalovaného, které bylo jak fyzického tak psychického rázu, přičemž některé fyzické útoky byly spojeny rovněž s vyhrožováním smrtí poškozené, k čemuž obžalovaný použil pro zdůraznění tak zbraně v podobě nože, který přiložil poškozené ostrím ke krku. Poškozené hrozil také vyhozením z okna či hozením obrazu na hlavu, přičemž takové jednání naplňuje všechny znaky trestného činu nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, kdy s ohledem na zasazení výhrůžek do období týrání, při němž docházelo k útokům na poškozenou velmi často, nelze pochybovat o způsobivosti takových výhrůžek vzbudit důvodnou obavu o život poškozené. Pro úplnost soud dodává, že zbraní se dle § 118 tr. zákoníku rozumí, pokud z jednotlivého ustanovení trestního zákoníku nevyplývá něco jiného, cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším. Danou definici nůž a stejně tak těžký zarámovaný obraz jistě beze zbytku naplňují, kdy v případě nože jde navíc dle názoru soudu o zbraň závažnějšího rázu. Jednání uvedené pod bodem 2) vyhodnotil soud po právní stránce při splnění podmínek uvedených v § 116 tr. zákoníku jako pokračující trestný čin nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1 tr. zákoníku jelikož s výhrůžkami obžalovaný neustal ani po odstěhování poškozené ze společné domácnosti a tyto jí adresoval jak prostřednictvím SMS zpráv, tak také hovořil o zabití v průběhu telefonátů, které byly poškozenou zaznamenány. Dle mínění soudu nelze jednání obžalovaného hodnotit jinak, než jako úmysl přímý, kdy ze způsobu, jakým si obžalovaný počínal, není možno pochybovat o tom, že obžalovaný zcela jistě věděl, co činí a činil tak vůči poškozené vědomě a záměrně.
23. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému M [REDAKCE] S [REDAKCE] přitěžuje jednak mnohost trestné činnosti a stejně tak její dlouhodobost, resp. konkrétní míra dlouhodobosti, když se týrání své manželky dopouštěl po dobu delší 6 let, přičemž hranici delší doby se pohybuje již v řádu měsíců. Pokud jde o okolnosti polehčující nutno zmínit zejména dosavadní úplnou trestní bezúhonnost obžalovaného, kdy tato postihuje nejen jeho minulost, ale přetrvává také po celé trestní řízení, jež nikoliv vinou obžalovaného trvá již poměrně dlouhou dobu, kdy dvakrát v minulosti byl vynesen sice nepravomocný, avšak zprošťující rozsudek. Za daných okolností vyhodnotil soud jako

adekvátní potrestání obžalovaného stále ještě trest podmíněný uložený v blízkosti dolní hranice sazby, kterou byl obžalovaný v této věci ohrožen. Zkušební dobu pak soud vyměřil úměrně uloženému trestu a v polovině zákonného rozpětí, ve výměře 36 měsíců, což je doba dostatečně dlouhá pro posouzení, zda se obžalovaný již vyvaruje podobnému nežádoucímu jednání vůči poškozené, jakož i. jakýmkoli jiným konfliktům se zákonem, což budou spolu s přístupem k hrazení způsobené nemajetkové újmy rozhodující faktory při budoucím rozhodování o jeho osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení.

24. Pokud se jedná o nároky poškozených, k trestnímu řízení se řádně a včas připojily Ivana Sanytráková i její dcera M. [REDACTED], přičemž uplatnily návrh na náhradu nemajetkové újmy ve výši 150 000 Kč, resp. 120 000 Kč. Svůj nárok odůvodnily poškozené tím, že byly počínání obžalovaného vystaveny dlouhodobě a bez jakéhokoliv spoluzavinění na jejich straně, což v nich zanechalo dlouhodobé následky, s nimiž se potýkají dodnes. Rovněž tak uvedly, že požadované zadostiučnění není pro obžalovaného likvidační s ohledem na jím dosahovaný příjem a popřely jakéhokoliv spoluzavinění na své straně. Při posouzení důvodnosti nároku na náhradu nemajetkové újmy je třeba vždy kromě objektivních hledisek v podobě prokázaného skutkového děje vnímat také to, že narušení duševního stavu je dotčeným člověkem zpravidla pocíťováno značně nepříznivě, přičemž však jde pouze o subjektivní hledisko, které je proto nutno konfrontovat právě s objektivními a prokázanými skutečnostmi. V rámci komplexního posouzení obou kritérií je na samotném soudu, aby si s ohledem na specifika každého případu učinil závěr o tom, zda subjektivní pohled osoby vznášející obdobný nárok nachází oporu také v důkazním materiálu. V rámci provedeného dokazování bylo prokázáno, že poškozené byly dlouhodobě vystaveny jednání ze strany obžalovaného, který s poškozenou I. [REDACTED] S. [REDACTED] prokazatelně zle zacházel. Opakovaně ji fyzicky napadal, a třebaže nebyl každý jeho útok přímo spojen s fyzickým násilím nutno připustit, že se s ohledem na dobu, povahu a četnost těchto útoků jednalo o situace, u nichž nelze opomíjet, že déle než šest let soustavně psychicky deptal poškozenou I. [REDACTED] S. [REDACTED], což mělo vliv také na jejich společnou dceru M. [REDACTED], která s nimi v té době žila ve společné domácnosti. Při zohlednění intenzity a délky trvání nestandardního duševního stavu soud vyhodnotil jako odpovídající kompenzaci částku 70 000 Kč v případě poškozené I. [REDACTED] S. [REDACTED] kterážto byla přímým terčem chování obžalovaného a 30 000 Kč u M. [REDACTED] S. [REDACTED] na níž vše působilo nepřímě a jak sama připustila, také po kratší dobu, když po určitý čas si ještě jednání svého otce plně neuvědomovala. Se zbytkem nároku odkázal soud poškozené na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu ustanovení § 229 odst. 2 trestního řádu. K moderaci nároků obou poškozených přistoupil soud také z toho důvodu, že žádná z poškozených nepodstoupila odborné přezkoumání psychiatrem, který by umožnilo lépe nahlédnout jejich duševní rozpoložení, stejně jako nevyhledaly poškozené ani s odstupem času žádnou odbornou pomoc stran svého duševního zdraví, přičemž nelze vyloučit, že by takové počínání přispělo k zmírnění negativních následků (jak naznačil i znalec - psycholog zkoumající poškozenou v rámci trestního řízení), které si v důsledku počínání obžalovaného obě ženy nesou. Aniž by soud jakkoliv bagatelizoval počínání obžalovaného vůči poškozené I. [REDACTED] S. [REDACTED] či zlehčoval její pozici poškozené, zohlednil rovněž skutečnost, že se ve chvíli, kdy se již dokázala se svou nepříznivou situací svěřit svědkyni I. [REDACTED], ignorovala její rady k opuštění obžalovaného, aby se jeho útokům vyhnula a ve vztahu i nadále setrvala, čímž prohlubovala útrapy své i své dcery.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání

uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 12. listopadu 2019

Mgr. Vít Sochovský v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

